

Puella, surge

(kázání na 24.neděli po Trojici, Q85)

Náš pán vložil ruku na dívku a pravil: „Vstaň“ Ruka boží, to je Svätý Duch. Každé dílo se koná v horoucnosti, protože když v duši ochladne ohnivá láska k Bohu, umírá; a má-li Bůh v duši působit, musí být s duší sjednocen. A má-li být duše sjednocena s Bohem nebo se s ním sjednocovat, musí být ode všeho oddělena a být sama, jako je sám i Bůh; vždyť dílo, které Bůh v oproštěné duši působí, je lepší než nebesa i země. A proto Bůh duši stvořil, aby se s ním sjednotila. Jeden svätý říká, že byla duše vytvořena z ničeho a učinil ji on sám a nikdo s ním nebyl. Kdyby ji byl s ním někdo spoluvytvořil, stále více by se obával, že se duše k němu přikloní. Proto musí být duše sama, jako je Bůh sám.

Duchovní se nemůže sjednotit s tělesným. Má-li božská dokonalost působit v duši, musí se nejprve duše stát duchem, jako je duchem Bůh, a dáva-li se Bůh duši v duši, musí se jí dát podle míry. Proto ji vtáhne do ní samé a do sebe, a tak se s ním sjednotí. Je takové podobenství: Když se sjednotí kámen a oheň, přesto - poněvadž jsou oba tělesné - zůstává kámen uvnitř chladný pro svoji hrubost, a podobně je tomu se světlem a vzduchem: vše, co vidíš skrze vzduch, vidíš díky slunci. Ba spíše, poněvadž je obojí tělesné, je v míli /vzduchu/ více světla nežli v polovině míle a v polovině míle více nežli v domě. A další podobenství, které se dá použít, je příměr těla a duše: Ty jsou natolik sjednoceny, že tělo nemůže bez duše působit a duše bez těla; a jako se duše skrývá v těle,

tak se ukryvá Bůh v duši; a jakmile se duše od těla oddělí, je to pro tělo smrt, tak také umírá duše, když se oddělí do Boha.

Jsou tři překážky pro to, aby se duše s Bohem sjednotila. Za prvé, je-li příliš rozptýlená a není prostá; to totiž pak duše tíhne k tvorům a není oproštěná. Za druhé: když je spojena s časnými věcmi. A za třetí: když má náklonnost k tělu; to se také nemůže sjednotit s Bohem.

A jsou také tři podmínky sjednocení s Bohem. Jedna je, aby byla duše prostá a nerozdělená; má-li se totiž sjednotit s Bohem, musí být prostá, jako je prostý Bůh. Za druhé, aby byla povznesena nad sebe samu i nad vše pomíjivé a lpěla na Bohu. A za třetí, aby se oddělila ode všeho tělesného a konala vše v původní čistotě. Augustin o svobodné duši říká: Když mě nechceš, já tě chci; a když tě chci já, ty mě nechceš. Když se za tebou ženu, ty prcháš. V takové vzájemnosti se čistí duchové blížící k boží prostotě.